

शब्दकल्पद्रुमः।

द्वितीयकाण्डम्।

क

कं

कः

क, ककारः। (वर्णस्य स्वरूपग्रहणाय कारः।) स तु व्यञ्जनप्रथमवर्णः। अस्योच्चारणस्थानं कण्ठः। इति व्याकरणम्॥ (तथा चोक्तम् “तुल्यास्य प्रयत्नं सर्वम्” १।१।६। सिद्धान्तकौमुद्याम्। “अकुहविसर्जनीयानाङ्गणः” ॥ इति ॥ *॥) (वर्णस्यभाषायां) तस्य लेखनप्रकारो यथा,— “वामरेखा भवेद्ब्रह्मा विष्णुर्दक्षिणरेखिका। अधोरेखा भवेद्ब्रह्मो मात्रा साक्षात् सरस्वती। कुण्डली चाङ्गुष्ठाकारा मध्यशून्यं सदाशिवः। कदम्बगोलाकारं ककारं भावयेत् सुधीः” ॥ इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ तस्य नामानि यथा,— “कः क्रोधेशो महाकाशो कामदेवप्रकाशकः। कपाली तेजसः शान्तिर्वासुदेवो जयानलः॥ चक्री प्रजापतिः सृष्टिर्दक्षस्त्वो विशाम्पतिः। अनन्तः पार्थिवो विन्दुस्तापिनी परमात्मकः॥ वर्गाद्यश्च सुखी ब्रह्मा सखाद्योऽम्भः शिवो जलम्। माहेश्वरी तुला पुरः मङ्गलस्वरणं करः॥ नित्या कामेश्वरी सुख्यः कामरूपो गजेन्द्रकः। श्रीपुरं रमणो रङ्गकुसुमा परमात्मकः” ॥ इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ “अधुना संप्रवक्ष्यामि ककारत्वमुत्तमम्। रहस्यं परमात्म्यं त्रैलोक्यानाञ्च संप्रदणु ॥ वामरेखा भवेद्ब्रह्मा विष्णुर्दक्षिणरेखिका। अधोरेखा भवेद्ब्रह्मो मात्रा साक्षात् सरस्वती। कुण्डली अङ्गुष्ठाकारा मध्ये शून्यः सदाशिवः। जवायावकसंकाशा वामरेखा वरानने ॥ शरच्चन्द्रप्रतीकाशा दक्षरेखा च मूर्तिमान्। अधोरेखा वरारोहे ॥ महामरकतच्युतिः ॥ शङ्खकुन्दसमा कौर्त्तिमात्रा साक्षात् सरस्वती। कुण्डली अङ्गुष्ठा या तु कोटिविद्युत्तदाकृतिः ॥ कोटिचन्द्रप्रतीकाशो मध्ये शून्यः सदाशिवः। शून्यगर्भं स्थिता काली कैवल्यपददायिनी ॥ ककाराज्जायते सर्वं कामं कैवल्यमेव च। अर्थश्च जायते देवि ॥ तथा धर्मश्च नान्यथा ॥ ककारः सर्ववर्णानां मूलप्रकृतिरेव च।

ककारः कामदा कामरूपिणी स्फुरदव्यया ॥ कामनीया महेशानि ॥ स्वयं प्रकृतिमुन्दरो। माता सा सर्वदेवानां कैवल्यपददायिनी ॥ ऊर्ध्वकोणे स्थिता कामा ब्रह्मशक्तिरितीरिता। वामकोणे स्थिता ज्येष्ठा विष्णुशक्तिरितीरिता ॥ दक्षकोणे स्थिता विन्दु रौद्री संहाररूपिणी। ज्ञानात्मा स तु चार्वाङ्गि ॥ कलाचतुष्टयात्मकः ॥ इच्छाशक्तिर्भवेद्ब्रह्मा विष्णुश्च ज्ञानशक्तिमान्। क्रियाशक्तिर्भवेद्ब्रह्मः सर्वे प्रकृतिमूर्तिमान् ॥ आत्मविद्या शिवस्तत्र सदा मन्त्रः प्रतिष्ठितः। आसनं त्रिपुरादेव्याः ककारं पञ्चदेवतम् ॥ ईश्वरो यस्तु देवेशि ॥ त्रिकोणे तस्य संस्थितिः। त्रिकोणमेतत् कथितं योगिमण्डलमुत्तमम् ॥ केवलं प्रपदे यस्याः कामिनी सा प्रकीर्त्तिता। ॐ जवायावकसिन्दूरसदृशं कामिनीं परम् ॥ चतुर्भुजां त्रिनेत्राञ्च बाहुवस्त्रोविराजिताम्। कदम्बकोरकाकारस्नदयविभूषिताम् ॥ रत्नकङ्कणकेयूरमङ्गुदरुपशोभिताम्। रत्नहारैः पुष्पहारैः शोभितां परमेश्वरीम् ॥ एवं हि कामिनीं ध्यात्वा ककारं दण्डा जपेत्। प्रफुल्लश्च ततो ध्यात्वा जपस्य फलभाग्भवेत् ॥ एतत्ते कथितं देवि ॥ ककारतत्त्वमुत्तमम् ॥ इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (अनुबन्धविशेषः। यथाह कविकल्पद्रुमः। “कश्चुरादिः कित्तु वा”। एतेन गणात् क संख्याने गणयति कथत् क वाक्यप्रबन्धे कथयति इत्यादि स्यात् ॥) कं, क्री, (कायति शब्दो निर्गच्छति यतः यस्मिन् सतीत्यर्थः सजिह्वदनस्य शिरोऽन्तर्वर्त्तित्वात्। यदा कायति वर्णात्मकं ध्वन्यात्मकं वा शब्दं करोति जीवः यस्मिन् सतीति यावत् ॥ कै शब्दे “अन्येभ्योऽपि दृश्यते” डः। ३।२।१०२।) शिरः। (यथा, तन्त्रसारे। “हाभ्यामोष्ठौ द्विरनुष्टम्बं चैकेन क्षालयेत्कारम्। सुख-त्राण-नेत्र-श्रोत्र-नाभूरुखां भुजौ क्रामात्” ॥ अत्र कं शिरः इति तट्टीका ॥ कायति शब्दायते स्रोतोवेगेनलोडनेन वेति यावत् ॥) जलम् ॥

(यथा, भागवते ६।१।४२। “सूर्योऽग्निः खं मरुद्भावः सोमः सन्धाहनीदिशः। कं जुः काशो धर्म इति ह्येते दैह्यस्य सात्त्विकाः” ॥ कायन्ति आनन्दोत्सवध्वनिं कुर्वन्ति यस्मिन् समागते उपस्थिते इत्यर्थः गृह्णिय इति शेषः। आनन्दध्वनेस्तु सुखानुवर्त्तित्वात् ॥) सुखम् ॥ इति मेदिनी ॥ (यथा, हान्द्योग्योपनिषदि ४।१०।५। “प्राणो ब्रह्म कं ब्रह्म खं ब्रह्मेति स होवाच विजानाम्यहं यत् प्राणो ब्रह्म कश्च तु खश्च न विजानामीति ते होसुर्यद् वाव कं तदेव खं यदेव खं तदेव कामिति प्राणश्च हास्मै तदाकाशश्चोः” ॥ “तमेवमुक्त्वन्तं ब्रह्मचारिणं ते ह्यप्रयः ऊचुः। यद्वाव यदेव वयं कमवोचाम तदेव खमाकाशम् इत्येवं खेन विश्रेष्ठमागं कं विश्वेन्द्रियसंयोगजातसुखान्नवर्त्तितं स्यान्न्रीलेनेव विश्रेष्ठमाग-सुत्पलं रक्षादिभ्यः ॥ यदेव खमाकाशमवोचाम तदेव च कं सुखमिति जानोहि एवञ्च सुखेन विश्रेष्ठमागं खं भौतिकादचेतनात् खान्नवर्त्तितं स्यान्न्रीलोत्पलवदेव” ॥ इति भाष्यम् ॥ कृचते दीप्यते मस्तकोपरि शोभते इति भावः। यदा कथ्यते बध्यते संयम्यते काराभ्याम्। कच्-बन्धने डः।) केशः ॥ इति धरणी ॥ कः, ङ, (कचति दीप्यते खेन ज्योतिषा ज्योतिर्मयत्वात् कच् + ड।) ब्रह्मा (यथा, भागवते। ३।२२।५२। “एवं युक्तैस्तस्य देवं चावेक्षतस्तदा। कस्य रूपमभूद् द्वेषा यत्कायमभिचक्षते” ॥) विष्णुः। (यथा महाभारते। १३। विष्णोः सहस्रनामकथने। १४६। ६१। “एको नैकः सवः कः किं यत् तत्पदमनुत्तमम्” ॥ प्रजापतिः। यथा भागवते। ८।५। ३६। “खिभ्यश्च कृन्दांस्तृषथो मेदुतः कः प्रसीदतां नः स महाविभूतिः” ॥) दक्षः। (यथा भागवते। ६।१०। १०। “जप्तेऽद्भुतैश्चपुष्पाऽभमतोऽपकृष्टो